

การประกันคุณภาพการศึกษา คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Quality Assurance of Faculty of Information and Communication

Maejo University

พัชรียา ข่ายสุวรรณ

คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปาริชาติ บัวเจริญ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

อีเมล: Patchareeyaya@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง บทความวิชาการครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกระบวนการในการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาคุณภาพภายใน เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ของคณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยเทียบเคียงจากค่าคะแนนในการประเมินประกันคุณภาพภายใน ย้อนหลัง 3 ปี (2558-2560) ทั้ง 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และ การบริหารจัดการ บทความนี้จะเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการวางแผนกระบวนการในการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาคุณภาพภายในระดับคณะ ของสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย ที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ 2557

คำสำคัญ: การประเมิน การประกันคุณภาพ คุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม แต่ด้วยมีปัจจัยหลายประการที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา อาทิเช่น คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาไทยมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ความมุ่งหวังที่จะให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาภาคการผลิต ท้องถิ่น และชุมชน ตลอดจนการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล รวมถึงการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิตในภูมิภาคอาเซียน เป็นต้น จึงทำให้ต้องมีการประกันคุณภาพการศึกษาเกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553:1-2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2545:29-31) กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 4 มาตรา ดังนี้ **มาตรา 47** ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง **มาตรา 48** ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก **มาตรา 49** ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน **มาตรา 50** ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกัสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น และ**มาตรา 51** ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาได้ไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดหากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตาม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553:3) การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและสถานศึกษาในแต่ละระดับโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544-2548) รอบที่สอง (พ.ศ. 2549-2553) รอบที่สาม (พ.ศ. 2554-2558) และการเตรียมการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สี่ (พ.ศ. 2559-2563) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553:3)

คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้รับอนุมัติจัดตั้งจากสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นคณะเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2549 โดยให้ความสำคัญต่อการดำเนินงาน ตามพันธกิจหลักทั้ง 4 ด้าน คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการสื่อสาร ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุมชน (community building) ของนักวิชาการด้านการสื่อสาร (communication) สารสนเทศ (information) สื่อศึกษา (media studies) และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสาขาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการสร้างองค์ความรู้ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งมิติ การสร้าง (creation) การแลกเปลี่ยน (sharing) และการใช้ความรู้ (knowledge use and reuse)
2. เพื่อจัดการศึกษาด้านการสื่อสารดิจิทัล และสาขาที่เกี่ยวข้องที่มีคุณภาพสูงเพื่อความเป็นเลิศ (excellence) มีความคิดสร้างสรรค์ (creativity) และยึดมั่นความดีงาม (integrity)
3. เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงิน และบริหารงบประมาณอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
4. เพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ต่าง ๆ และผู้ใช้ความรู้ภายใต้วัฒนธรรมแห่งความสมานฉันท์ของผู้ร่วมวิชาชีพ
5. เพื่อส่งเสริมสมรรถวิสัยทางสารสนเทศและการสื่อสารระดับต่าง ๆ แก่ผู้สนใจและ ประชาชนทั่วไป

คณะมีการจัดการเรียนการสอน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล จากการดำเนินงานและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการสื่อสาร ครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพ

ภายในระดับหลักสูตร และ ระดับคณะ ย้อนหลัง 3 ปี (2558-2560) โดยใช้เทคนิคการเปรียบเทียบข้อมูล (Comparative Techniques)

1. ข้อมูลผลการประเมินหลักสูตร ข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ได้ปรับปรุงและปฏิบัติตามระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558-2560 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้บริหารให้ความสำคัญ ในการกำกับดูแลติดตามและมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษามาโดยตลอด หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ได้นำผลประเมิน และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ประเมินมาทำแผนพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อปรับปรุงพัฒนาในส่วนที่ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ และได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรปริญญาตรีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้หลักสูตร มีผลการตรวจประเมินคุณภาพภายในของศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ปีการศึกษา 2558-2560 มีระดับคุณภาพ ดี

ปีการศึกษา	ผลการตรวจประเมินคุณภาพภายในหลักสูตรปริญญาตรี	ระดับคุณภาพ
2558	3.24	ดี
2559	3.11	ดี
2560	3.13	ดี

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ได้ปรับปรุงและปฏิบัติตามระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558-2560 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ด้านการสื่อสารและพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย และตอบสนองนโยบายรัฐบาล ในยุค Thailand 4.0

หลักสูตรได้นำผลประเมิน และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ประเมินมาทำแผนพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อปรับปรุงพัฒนาในส่วนที่ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ และได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรปริญญาโทอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้หลักสูตร มีผลการตรวจประเมินคุณภาพภายในของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ปีการศึกษา 2558-2560 มีระดับคุณภาพ ดี

ปีการศึกษา	ผลการตรวจประเมินคุณภาพภายในหลักสูตรปริญญาโท	ระดับคุณภาพ
2558	3.04	ดี
2559	3.22	ดี
2560	3.01	ดี

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ได้นำผลประเมินและข้อเสนอของ คณะกรรมการผู้ประเมิน ในการจัดทำแผนพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรปริญญาโท ย้อนหลัง 3 ปี (2558-2560) เพื่อปรับปรุงพัฒนาในส่วนที่ยังไม่เป็นไปตามระบบและกลไก ดังนี้

2. ผลการตรวจประเมินคุณภาพภายในของคณะสารสนเทศและการสื่อสาร ปีการศึกษา 2558-2560

คณะสารสนเทศและการสื่อสารได้พัฒนาและปฏิบัติตามระบบกลไกการประกันคุณภาพการ ศึกษาภายในของคณะฯ ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558-2560 ผู้บริหารให้ความสำคัญ ในการกำกับดูแลติดตามอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำแผนพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ คณะสารสนเทศและการสื่อสารโดยการมีส่วนร่วมของ อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน จึงส่งผลให้ ผลคะแนนการตรวจประเมินคุณภาพภายในของคณะสารสนเทศและการสื่อสาร ปีการศึกษา 2558-2560 มีระดับคุณภาพ ดี และคะแนนเพิ่มขึ้นตามลำดับ

ปีการศึกษา	ผลการตรวจประเมินคุณภาพภายใน	ระดับคุณภาพ
2558	3.53	ดี
2559	3.75	ดี
2560	4.41	ดี

ผลของการประเมินในแต่ละปีการศึกษา สามารถเปรียบเทียบได้จากตารางการวิเคราะห์ ในแต่ละองค์ประกอบ โดยเทียบเป็นค่าร้อยละเพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบในการ ประกันคุณภาพ	ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ค่าเฉลี่ย 3 ปี	
	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
1. การผลิตบัณฑิต	2.98	59.6	3.03	60.6	3.90	78	3.30	66
2. การวิจัย	4.67	93.4	4.19	83.8	5.00	100	4.62	92.4
3. งานบริการวิชาการ	3.00	60	3.00	60	5.00	100	3.67	73.3
4. การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	3.00	60	5.00	100	5.00	100	4.33	86.6
5. การบริหารจัดการ	4.00	80	5.00	100	4.50	90	4.50	90
รวม	3.53	70.6	3.75	75	4.41	88.2	4.00	80

คณะกรรมการประเมินมีความเห็นว่าคณะสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษา ตามกรอบแนวทางที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้กำหนด โดยคณะสารสนเทศและการสื่อสาร

มีพัฒนาการที่เด่นชัดในส่วนของการผลิตผลงานทางวิชาการ ทั้งงานวิจัยและงานบริการวิชาการที่มีคุณค่า ต่อสังคมและชุมชน มีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และสิ่งสนับสนุนการศึกษาต่างๆ มีการพัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษาในด้านต่างๆอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยเน้นการสร้างองค์ความรู้และ นวัตกรรมด้านการสื่อสารดิจิทัลที่มีความเป็นเลิศในประเทศ และได้ทบทวนปรัชญา และวิสัยทัศน์ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มีพัฒนาการที่ชัดเจนในทุกองค์ ประกอบ การผลิตบัณฑิต งานวิจัย งานบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การบริหาร จัดการ ซึ่งคะแนนอยู่ในระดับดีขึ้นไปในทุกองค์ประกอบ เกิดจากการพัฒนาและนำข้อเสนอแนะไป ปรับปรุงในแต่ละส่วนงานเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานที่ทำให้คณะมีขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมาย

คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ดำเนินระบบการประกันคุณภาพการ ศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเน้นให้มีการสร้างกลไกการควบคุม คุณภาพ (Quality Control) และที่สำคัญมหาวิทยาลัยเห็นว่าการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นระบบตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อนำผล มาพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกำหนด วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานประกันคุณภาพ ดังนี้

- 1) การจัดทำแผน ระบบ กลไก ด้านการดำเนินการของการควบคุมคุณภาพ สามารถ ติดตามผลลัพธ์ได้
- 2) กระบวนการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้
- 3) กระบวนการประเมินคุณภาพของระดับหลักสูตร และคณะ แล้วนำผลการดำเนินการ ไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของ คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มีงานประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นหน่วยงานทำหน้าที่รับผิดชอบดำเนินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและขับเคลื่อนหน่วยงานต่าง ๆ ในคณะ ให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบโดยมีระบบการประกันคุณภาพภายใน (2557-2561) ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนด กรอบแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาโดยให้พิจารณาเพิ่มเติมในสาระที่เกี่ยวข้องในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แผนพัฒนาการ ศึกษาในระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่ง ชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยมี องค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามพันธกิจ 4 ด้านของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ครอบคลุม เรื่องการส่งเสริมพัฒนานักศึกษา การวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการควมวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัยของคณาจารย์ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิต ซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คุณภาพผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะให้ครอบคลุมการดำเนินงานของคณะเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่คณะดูแล รวมทั้งกิจกรรมนักศึกษา การบริการนักศึกษา การให้บริการทางวิชาการ การวิจัย การบริหารจัดการและการประกันคุณภาพของคณะ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน พิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษาประกอบด้วยด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

กลไกการดำเนินงานที่นำไปสู่ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของ คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในทุกกระดับและทุกหน่วยงานทั้งที่เป็นหน่วยงานจัดการเรียนการสอนและหน่วยงานสนับสนุนในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
2. การมีส่วนร่วมของผู้บริหารในทุกกระดับ เช่น คณะกรรมการบริหารคณะพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการกำหนดค่าเป้าหมาย และผลการประเมินคุณภาพการศึกษาที่ได้พิจารณาการกำหนดตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ ตลอดจนการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารร่วมเป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา หรือคณะกรรมการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาหรือคณะทำงานดำเนินงานที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

3. การมีคณะกรรมการบริหารระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะที่ประกอบด้วยผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนจากหลักสูตรวิชา ผู้แทนจากสายสนับสนุน และนักศึกษา

4. การบูรณาการระบบการประกันคุณภาพต่างๆ ทั้งระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกของ สมศ. และระบบของแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี สู่การปฏิบัติงาน

5. การมีงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

6. การสร้างความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้การจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การอบรมสัมมนา QA Series การอบรมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา และ QA News เป็นต้น

7. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการเขียนรายงานการประเมินตนเอง ในระดับหลักสูตร และระดับคณะ

8. การนำผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาทุกระดับมาปรับปรุง โดยเฉพาะการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพระดับคณะ และระดับหลักสูตร มีการติดตามการนำผลการตรวจประเมินมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุง

9. การสร้างแรงจูงใจในการประกันคุณภาพ ได้แก่ รางวัล Best Practice และรางวัล QA Award

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีดังนี้

1. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ผู้บริหารที่กำกับดูแลการประกันคุณภาพโดยตรงมีความรู้ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และมีความมุ่งมั่นในการดำเนินงานสามารถจัดระบบและกลไกที่สามารถเชื่อมโยงกับการบริหารงานและงานประจำได้

3. ผู้บริหารและบุคลากรส่วนใหญ่ในคณะมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยซึ่งส่งผลต่อการให้ความสำคัญในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสำเร็จของส่วนรวม

4. งานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ มีบุคลากรที่มีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาและปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

5. มีกลไกต่างๆ ในการสร้างความรู้ความเข้าใจในงานประกันคุณภาพการศึกษา การเสวนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรม เอกสารเผยแพร่ การให้คำปรึกษา การพัฒนาเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR)

6. การนำผลสัมฤทธิ์ของงานการประกันคุณภาพการศึกษามาเชื่อมโยงกับการประเมินผล การปฏิบัติงานของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

7. มีโครงสร้างการบริหารงานที่คล่องตัวทำให้สามารถถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพ การศึกษาสู่การปฏิบัติได้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา คณะสารสนเทศและการ สื่อสารมหาวิทยาลัย แม่โจ้ มีดังนี้

1. การมีส่วนร่วมและการมีความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรยัง อยู่ในวงจำกัดเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ ยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์และ เจ้าหน้าที่อย่างทั่วถึง

2. ทัศนคติและความรู้/ประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับบริหารยัง มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะเมื่อการเปลี่ยนผ่านผู้บริหารในแต่ละระดับ

3. หน่วยงานของ คณะใช้กระบวนการประกันคุณภาพด้วยวงจร PDCA ในการปฏิบัติงาน เข้มแข็งไม่เท่ากัน และ บางหน่วยงานยังไม่ได้ใช้กระบวนการประกันคุณภาพด้วยวงจร PDCA

4. ยังมีความเข้าใจผิดว่างานประกันคุณภาพการศึกษา คือ งานทำเอกสาร โดยยังไม่ได้นำ ไปปฏิบัติในงานประจำวันอย่างเป็นธรรมชาติ

5. ระบบข้อมูลสารสนเทศยังไม่สามารถรองรับการนำข้อมูลมาใช้งานประกันคุณภาพการ ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. แรงจูงใจของบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน ในเชิง Intrinsic และ Extrinsic ยังไม่มีการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนให้เป็นรูปธรรม

7. ความเหนียวแน่นของบุคลากรในการปฏิบัติงานหลายภาระหน้าที่ รวมทั้งการปรับเปลี่ยน วิธีการปฏิบัติในหลายเรื่องในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ได้แก่ การปรับเปลี่ยนผู้บริหารในแต่ละระดับ การปรับ เปลี่ยนเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ เป็นต้น

8. ข้อจำกัดของงบประมาณและทรัพยากรการดำเนินงานประกันคุณภาพในการบรรลุผล สัมฤทธิ์ และผลลัพธ์ขององค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยเฉพาะ องค์ประกอบการบริหารอาจารย์ และองค์ประกอบสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

การพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. การให้ความสำคัญของผู้บริหาร ควรมีแนวทาง ดังนี้

1.1 ควรมีการสื่อสารถึงความสำคัญและประโยชน์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

เกี่ยวกับ ผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้น ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนในปัจจุบันและอนาคต โดยเฉพาะประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม สร้างทัศนคติทางบวกในงานประกันคุณภาพการศึกษา

1.2 สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นงานที่ทำอยู่ในกิจวัตรประจำวัน เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานประจำวัน ไม่ได้ทำบางช่วงเวลา จูงใจให้บุคลากรร่วมปฏิบัติงานอย่างมีเป้าหมาย นำบุคลากรที่มีทัศนคติที่เป็นบวกต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ชี้แนะสมาชิกให้เห็นถึงคุณประโยชน์ของระบบประกันคุณภาพการศึกษา

1.3 สร้างกลไกให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะและหน่วยงานภายในคณะ

(1) ให้บุคลากรรับรู้ถึงนโยบายงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ

(2) สร้างความเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรต่องานประกันคุณภาพการศึกษา

(3) ให้บุคลากรรับรู้ถึงความก้าวหน้าการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาและช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาหรือป้องกันปัญหา

(4) สร้างโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมพูดคุยแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามากขึ้น

(5) ให้โอกาสบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น เข้าอบรม ร่วมประชุม สังเกตการประเมิน เป็นต้น มอบหมายให้บุคลากรที่ไม่ใช่ผู้รับผิดชอบหลักมีส่วนร่วมบางเวลา เช่น การเข้าร่วมประชุมเพื่อสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและเสริมสร้างจิตสำนึกการประกันคุณภาพ การรับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เป็นต้น

(6) ชี้แจงในที่ประชุมหน่วยงานอย่างต่อเนื่องเพื่อย้ำถึงความจำเป็นในการประกันคุณภาพการศึกษา

(7) การกระจายงานประกันคุณภาพการศึกษาให้ทั่วถึงทุกคนตามสัดส่วนที่เกี่ยวข้องไม่เป็นภาระหนักแก่บุคคลหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

2. การบริหารจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษา ควรมีแนวทางดังนี้

2.1 กำหนดและสื่อสารนโยบาย ทิศทาง และเป้าหมายงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา และศึกษาตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาประกอบการวางแผนงบประมาณประจำปี

2.2 ตระหนักเรื่องแผนยุทธศาสตร์คณะและแผนปฏิบัติงานตามพันธกิจ โดยกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามพันธกิจที่เกี่ยวข้องซึ่งสัมพันธ์กับเกณฑ์การประเมินคุณภาพ

การศึกษา

2.3 กำหนดผู้รับผิดชอบหลัก หรือคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้บริหารและบุคลากร ทำหน้าที่บริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยอาจมอบหมายผู้ที่มีความรู้ด้านระบบประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างดีเป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนได้อย่างรวดเร็ว และใช้ระบบการจัดการความรู้ เพื่อขยายความรู้การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาไปยังบุคลากรอื่นในหน่วยงานหากเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลากร

2.4 ใช้กระบวนการประกันคุณภาพด้วยวงจร PDCA ในการดำเนินงานของหน่วยงาน กำหนดแผนงาน ดำเนินการ ติดตามตรวจสอบ และพัฒนาตามวงจร PDCA รวมทั้งแก้ไขจุดที่ควรพัฒนา ให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนสร้างจุดแข็งในการวางแผนอนาคตอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2.5 จัดระบบและกลไกในการติดตามการดำเนินงานประกันคุณภาพ ควรมีแผนติดตาม งานอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปี ครอบคลุมไปถึงระดับหน่วยงานย่อย กำหนดผู้รับผิดชอบหลัก หรือคณะกรรมการในการติดตามงาน และสนับสนุนเครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการติดตามการดำเนินงาน เช่น แบบฟอร์มรายงานข้อมูล ระบบการจัดเก็บข้อมูล เป็นต้น

2.6 สร้างระบบและกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน

- (1) กำหนดมาตรฐานและแนวปฏิบัติในการปฏิบัติงานประจำวัน
- (2) กำกับให้มีการดำเนินงานตามมาตรฐานและแนวปฏิบัติตามที่กำหนด
- (3) การจัดเก็บเอกสารหลักฐานในเวลาปฏิบัติงาน ไม่ทำเอกสารย้อนหลัง
- (4) กำหนดหลักเกณฑ์และเป้าหมายในการวัดผลการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับงานประกัน

คุณภาพ

(5) การใช้ผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ สกอ. เป็นเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารและบุคลากร

(6) การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสมรรถนะบุคลากร (Competency) เช่น การพัฒนารายบุคคล การประเมินผลการปฏิบัติงาน

(7) การสนับสนุนกลไกที่เอื้อต่อการบรรลุความสำเร็จตามพันธกิจของหน่วยงาน เช่น การศึกษาต่อ การพัฒนางานวิจัย เป็นต้น

2.7 กำหนดให้หน่วยงานทุกระดับมีส่วนร่วมดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เช่น การกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมาย การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2.8 จัดกลไกประสานงานข้ามหน่วยงานโดยเฉพาะกับหน่วยงานกลางด้านประกันคุณภาพ

การศึกษา เช่น กำหนดผู้แทนในการประสานงานอย่างชัดเจน เพื่อเป็นผู้เชื่อมโยงการดำเนินงานจากระดับคณะมาสู่ระดับหลักสูตร

3.การพัฒนาความรู้ความเข้าใจงานประกันคุณภาพการศึกษา

3.1 จัดกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษา

(1) จัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น การปฐมนิเทศสำหรับบุคลากรให้การประชุม การเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรม การอบรมเชิงปฏิบัติ รวมทั้ง การอบรมบุคลากรในหลักสูตรผู้ประเมินคุณภาพแม้ว่าจะไม่ได้ทำหน้าที่ผู้ประเมินคุณภาพ เป็นต้น

(2) ขยายการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมบุคลากรทุกประเภทและทุกระดับอย่างทั่วถึง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และจัดในเวลาที่เหมาะสม เช่น ภาคการศึกษาแรก

(3) การประเมินผลสัมฤทธิ์และผลลัพธ์จากการพัฒนาความรู้ความเข้าใจงานประกันคุณภาพการศึกษา

(4) การสื่อสารประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึง

(5) กำหนดเนื้อหาสาระที่บุคลากรทุกคนต้องรู้ทั่วถึงกัน และเนื้อหาสำหรับกลุ่มเฉพาะ เกี่ยวกับ องค์กรประกอบ และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา

3.2 กำหนดเนื้อหาสาระในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจงานประกันคุณภาพการศึกษาที่ครอบคลุมสาระต่อไปนี้

(1) ความสำคัญและประโยชน์ของงานประกันคุณภาพการศึกษา

(2) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

(3) การดำเนินงานหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

(4) ความหมายและวิธียึดของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานคุณภาพต่างๆ ได้แก่ สกอ. แผนพัฒนายุทธศาสตร์คณะ โดยเฉพาะความหมายตามบริบทของหน่วยงานและวิธีการบรรลุความสำเร็จ และผลลัพธ์ของตัวบ่งชี้ต่างๆ

(5) การจัดระบบงานเอกสารตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา

(6) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

(7) ตัวอย่างหรือแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

3.3 จัดทำเอกสารความรู้/เอกสารประชาสัมพันธ์ หรือคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาที่ครอบคลุมสาระต่อไปนี้

เป็นต้น

- (1) การปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา
- (2) ตัวอย่างการเขียนรายงานการประเมินตนเอง
- (3) ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดี เช่น การเขียนแผน การเขียนรายงานการประเมินตนเอง
- (4) ตัวอย่างขั้นตอนการปฏิบัติงานตามองค์ประกอบต่างๆ
- (5) คำถามที่ถามบ่อย จุดที่ควรระวังในแต่ละตัวบ่งชี้ ประเด็นการตีความที่คลุมเครือ
- (6) การเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติหรือข้อมูลเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา
- (7) กำหนดการที่เกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

3.4 จัดกลไกการให้คำปรึกษาแนะนำงานประกันคุณภาพการศึกษา

(1) มีผู้ให้คำปรึกษาหรือเป็นที่เลี้ยงงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร และระดับคณะ

(2) มีผู้ให้คำปรึกษาหรือเป็นที่เลี้ยงจากหน่วยงานที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในประเด็นต่างๆ

(3) จัดกิจกรรมสร้างความมั่นใจให้กับหน่วยงานก่อนการตรวจประเมิน เช่น ตรวจสอบรายงานการประเมินตนเอง หรือ การวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ก่อนการตรวจประเมิน เป็นต้น

4 มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เอื้ออำนวยต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยมีระบบสารสนเทศที่มีความเสถียร ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน เข้าถึงข้อมูลได้ มีข้อมูลครบถ้วน ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน และสนับสนุนการปฏิบัติงาน จัดระบบในการติดตามการจัดเก็บข้อมูล และมีการส่งมอบข้อมูลกลางหรือให้ผู้ใช้อ้างอิงเข้าถึงข้อมูลกลางได้

5 การสร้างแรงจูงใจในงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยการจัดกิจกรรมยกย่องให้ความสำคัญแก่หน่วยงานพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ และผลลัพธ์จากการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ รวมทั้งวิธีปฏิบัติงานที่เป็นตัวอย่างที่ดี สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามตัวชี้วัด กำหนดผลตอบแทนบุคลากรเชื่อมโยงกับผลงานประกันคุณภาพการศึกษา และจัดสรรภาระงานของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เหมาะสม

แนวปฏิบัติ

1. บทความวิชาการมีการกำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางการทำงานในปีต่อไป

2. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานประกันคุณภาพในแต่ละองค์ประกอบ ควรมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อกำหนดกรอบระยะเวลา (ตามปฏิทินการประกันคุณภาพปีการศึกษาที่ประเมิน)

3. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การให้คำแนะนำ การให้ความรู้ความเข้าใจถึงความจำเป็นและประโยชน์ของการประกันคุณภาพ ถูกต้องตามตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับภาระงานประจำ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.*

กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549.*

กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561.*

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.*

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553.*

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565).* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.* กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน จำกัด ภาพพิมพ์.